

[Melchior Kjeldsen.]

partis støtte til forslaget, som det nu er vedtaget af det andet høje ting.

Bouet: Den tanke, der ligger til grund for loven om foranstaltninger til imødegåelse af ungdomsarbejdsløshed, er en god tanke, idet det selvfølgelig er formålstjelligt såvel for samfundet som for de enkelte unge mennesker, der måske er blevet noget afsporede eller ikke har kendskab til regelbundet arbejde, at de får en arbejdsmæssig uddannelse, en opskoling eller omskoling i stedet for som arbejdsløse måske at drive om på gader og stræder, en tilværelse, som jo i nogle tilfælde fører til konflikt med straffeloven.

Særlig i perioder med stor arbejdsløshed er en sådan forebyggende foranstaltning naturligvis af største betydning, og af det bilag B, der er optrykt i det fremsatte lovforslag, ses det da også, at det er i perioder med stor arbejdsløshed, at antallet af elever i de arbejdstekniske skoler er nogenlunde stort. I december 1941 med 13 558 ledige mandlige arbejdsløshedskasse-medlemmer i alderen 18—24 år var antallet af mandlige elever i disse skoler 958, og i december 1942 med 8 979 ledige arbejdsløshedskassemedlemmer var antallet 646, men derefter falder deltagerantallet på skolerne. Tallet går noget op og ned, men selv på et tidspunkt som december 1945, da arbejdsløshedstallet for disse unge var 8 528, var deltagerantallet kun 35. Det viser sig altså, at interessen er vigende. I januar i år, for hvilken måned arbejdsløshedstallet ikke er angivet, anslår man elevantallet i de nævnte aldersgrupper til 370. Men foruden disse arbejdsløse, som er medlemmer af arbejdsløhedskasser, træffer man i hvert fald her i Storkøbenhavn en hel del arbejdsløse, som ikke er medlemmer af kasserne. Mange kommer ude fra provinsen ind til byen i den tro, at herinde er der store penge at tjene, og så bliver de skuffet; jeg ved fra min virksomhed i Københavns kommune, at ved de razziaer, der foretoges, viste det sig som regel, at af disse unge afsporede var de tre fjerdedele fra provinsen.

Det kan altså ikke bestrides, at skoledeltagerens antal er gået ned og er lille, og det er da meget forståeligt, at en minister, som bl. a. har den opgave at undersøge, om der ikke indenfor hans ministerium er områder, hvor det er rimeligt, ja, måske nødvendigt at foretage forsvarlige besparelser, har spurgt sig selv, om det ville være naturligt og rimeligt at opretholde skolerne

i det omfang, de har haft siden 1947. Det er altså ikke, fordi den højtærede minister er imod denne tanke; jeg ved, at den højtærede minister ligesom jeg fuldtud anerkender det dygtige arbejde, der er udført igennem årene af forstandere, lærere og andre medarbejdere på skolerne, og som har medført, at adskillige unge, der måske ellers ville være blevet helt afsporede, er kommet på den rette vej. Ministerens standpunkt er da også dette, at man skal fortsætte med arbejdet, omend i formindsket målestok.

Det er klart, at skoler, hvis undervisnings-sæson i almindelighed kun løber fra den 1. oktober til den 30. april, må blive dyre i drift, hvad de opgivne tal jo også viser, idet udgiften svinger fra 5 000 til 8 400 kr. pr. deltager om året. Nu er det selvfølgelig rigtigt, hvad kritikere af forslaget har sagt, at disse tal måske ikke giver det helt rigtige billede af samfundets udgifter; thi havde de unge arbejdsløse ikke besøgt disse skoler, ville samfundet på anden måde have fået udgifter til de arbejdsløse, og skolerne har også, som den højtærede minister sagde, omend i begrænset omfang, været anvendt til andre sociale formål.

Det er jo et ret stort antal personer, der beskæftiges ved disse skoler. Der opgives 134, og når antallet af skoledeltagere i gennemsnit er 279, er det jo en ret stor medarbejderstab, der benyttes. Det er derfor naturligt, at den højtærede minister har betænkeligheder ved at opretholde den. Men dertil kommer, at foruden de mange medarbejdere ude omkring på skolerne er der i ministeriet et kontor, som hovedsagelig beskæftiger sig med disse ungdomsskoler, og der er ansat: 6 jurister, 3 assistenter og 4 halvdagsembedsmænd foruden fornøden kontorhjælp.

Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger om dette forhold, idet jeg går ud fra, at driftsregnskabet for disse skoler føres af forstanderen derude og hans medhjælpere; det må da være naturligt, eftersom det er ham, der har det bedste overblik over udgifter o. s. v. Derfor er det i hvert fald for en lægmand noget ubegribeligt, at der, selv om man nu regner med fuldtbelagte skoler med 650—670 elever, som den højtærede minister nævnte i dag, skal være ikke mindre end 6 jurister, altså højt kvalificerede embedsmænd, til at beskæftige sig med disse spørgsmål. Man spørger uvilkårligt sig selv: Foreligger der virkelig i denne sammenhæng så mange juridiske spørgsmål, at dette arbejde ikke kan udføres af mindre kvalificeret arbejdskraft?